

[Glistrup]

Når man så ser på, hvordan disse ting vil komme til at fungere, så er det altså, at kræfterne, som det så smukt er sagt, skal gro op ude i den danske muld, og så skal man se, hvad der nu kommer ind i det. Altså Danmark er et lidet land, et lidet, fattigt land, står der vist endda, som Poul Møller – altså den rigtige Poul Møller – sagde i sin tid. Derfor er situationen faktisk den, at vi ikke skal have noget om, at der gror noget op i Odense, og noget gror op i Ålborg, og noget gror op i Roskilde osv., og så skal man bare lade det alt sammen udfolde sig.

Der er brug for en meget streng, sammenhængende universitetsstyring i dette lille, fattige land fra oven af, fra Undervisningsministeriets side, fra Folketingets side, så man får placentingene sådan, som vi vil have vores uddannelse på psykiaterområdet, vores uddannelse på ingeniørområdet osv. Vi har ikke råd til denne pluralisme, hvor man bare jokker rundt og har nogle gode ideer på Kvægtorvet, eller hvad nu lokaliteterne hedderovre i Odense, og nogle andre gode ideer på Budolfi Plads, eller hvad det hedder deroppe i det nordjyske, og så skal det simpelt hen mere eller mindre tilpasses hinanden som ganske og aldeles umage par.

Derfor er dette lovforslag fejltænkt i alle sine udformninger, og der er faktisk intet godt at sige om det. Det er helt oplagt, at det er et forslag, som Folketinget, hvis det vil gøre det danske samfund noget godt, skal stemme nej til, så derfor imødeser jeg som de tidligere ordførere, at det får en let gang gennem Tinget og bliver vedtaget med et stort flertal. Sådan plejer det jo at gå, når der kommer dårlige forslag fra en regerings side, så det bliver nok vedtaget. Men i hvert fald bliver det med Fremskridtspartiets nejstemmer.

Elisabeth Arnold (RV):

Undervisningsministeren sagde i sin festtale – for nu at citere flere festtaler i dag – ved Århus Universitets årsfest, at det var jo ikke sikkert, at et stort universitet skulle styres efter samme retningslinier som en lille tandlægehøjskole. Det synes jeg er et rigtigt synspunkt, og derfor ønsker vi fra radikal side naturligvis dette lovforslag om mulighed for at gennemføre forsøg på området med friuniversiteter, friinstitutioner osv. velkommen.

Forsøg er godt, forsøg kan bane nye veje, forsøg giver muligheder for at udfolde fantasien.

En enkelt ting kan jeg måske bebrejde ikke alene undervisningsministeren, men også nogle af de tidligere ordførere, nemlig at man tager så forfærdelig meget udgangspunkt i den OECD-rapport, som er kommet. Jeg synes, vi skal være forsigtige med at sige, at bare fordi der kommer et eller andet muligvis kompetent organ udefra og fortæller, at i Danmark styrer vi tingene forkert og styrer dem anderledes, end de gør i deres lande, så får det os til at ændre vores forhold. Det bør det ikke. Det, der bør få os til at ændre vores forhold, er de ønsker, der kommer fra institutionerne selv, og som vi i øvrigt selv synes det kunne være spændende at se frugterne af. Der er ikke stor afstand mellem forsøgene på frikommuneområdet og de forsøg, som man nu lægger op til på de højere uddannelser, og jeg synes, vi skal gøre det for deres egen skyld og se, om vi derigennem kan få noget inspiration til nogle bedre styreformer på de videregående uddannelser.

Derfor synes jeg ikke, man så meget skal tage udgangspunkt i OECD-rapporten. Det er ikke sikkert, at de forsøg, der kommer, absolut vil give sig udtryk i mere effektive styreformer. De kan måske også give sig udtryk i nogle vildskud, så vi bliver nødt til bagefter at sige: Nej, det var altså ikke det, der var meningen.

Jeg har fantasi til at forestille mig, at der kan komme nogle problemer, hvis man nu tænker sig et universitet med 4-5 fakulteter, hvor der inden for disse fakulteter er nogle forskellige institutter, som hver for sig ønsker at have deres egne friuniversitetsinstitutforsøg at køre efter. Efter lovforslagets bemærkninger skal man ikke have sådanne forsøg godkendt af konsistorium, men konsistorium skal blot kommentere forslaget, og jeg kan forestille mig det kaos eller den munterhed, der kan blive på universitetet, når man har institutter og fakulteter, som er styret på en 7-8 forskellige måder. Det kan blive meget svært for universitetets ledelse at overskue, hvad det egentlig er, man har sat i gang.

Derfor tror jeg, at vi under udvalgsarbejdet skal diskutere, om ikke vi har behov for at få nogle spilleregler, og jeg vil med det samme sige, at muligheden for at nedsætte et udvalg eller et koordinerende organ nok ikke er nogen særlig farbar vej. Men vi skal i hvert fald diskutere nogle spilleregler og tale om varigheden af forsøgene, en evalueringsfase, hvilke demokratiske principper der ubetinget skal gælde, uan-